

تبیین اثر برنامه درسی پنهان بر احساس تعلق به مدرسه، نگرش به علم، خودکارآمدی تحصیلی و رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی دانش آموزان

مجتبی شعرباف عیدگاهی^{۱*}، فاطمه بیانفر^۲

^۱ نویسنده مسئول: دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مشاوره مدرسه، دانشگاه پیام نور سمنان

^۲ استادیار گروه روانشناسی، عضو هیئت علمی، دانشگاه پیام نور سمنان

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی نقش برنامه درسی پنهان بر احساس تعلق به مدرسه، نگرش به علم، خودکارآمدی تحصیلی و رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی دانش آموزان بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه منطقه تبادلکان مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۷ به تعداد ۵۴۲۴ نفر دختر می باشند. حجم نمونه ۳۸۲ نفر از این دانش آموزان بر اساس فرمول کوکران و به شیوه نمونه گیری خوشه ای انتخاب و به پرسشنامه های برنامه درسی پنهان ایمانی و همکاران (۱۳۹۴)، احساس تعلق به مدرسه توسط بری، بتی و وات (۲۰۰۴)، نگرش به علم سیمپسون و تروست (۱۹۸۲)، خودکارآمدی تحصیلی جینگز ومورگان (۱۹۹۹) و رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی جونز و رودالت (۱۹۸۲) پاسخ دادند. داده های جمع آوری شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره تحلیل شد. یافته ها نشان داد که بین برنامه درسی پنهان با احساس تعلق به مدرسه، نگرش به علم، خودکارآمدی تحصیلی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد ($P < 0/01$). بین برنامه درسی پنهان با رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی رابطه منفی و معنی داری وجود دارد ($P < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نیز آشکار کرد که ۲/۵۷٪ درصد از واریانس احساس تعلق به مدرسه، ۱/۳۸٪ درصد از واریانس نگرش به علم، ۱/۵۰٪ درصد از واریانس خودکارآمدی تحصیلی و ۸/۶۶٪ درصد از واریانس رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی به وسیله برنامه درسی پنهان تبیین می شود. یافته های این پژوهش نشان می دهد که برنامه درسی پنهان سهم معنادار در پیش بینی کارکردهای تحصیلی دانش آموزان دارند.

واژه های کلیدی: برنامه درسی پنهان، احساس تعلق به مدرسه، نگرش به علم، خودکارآمدی تحصیلی و رفتارهای خودناتوان ساز تحصیلی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۳۳۹-۳۵۴